

dog nødvendigt, og jeg skal da ganske kort dokumentere for den ærede Minister, at min Opfattelse er den rigtige. Den ærede Minister havde vi ikke den Gang Glæden at have hverken som Minister eller som Medlem af Rigsdagen, og jeg tør dog maa- ske gaa ud fra, at han vil erkende, at vi, som behandlede og vedtog Loven den Gang, maa være nærmest til at vide, hvilke Forudsætningerne for Lovens Vedtagelse og for Tilføjeisen af den paagældende Be- stemmelse vare. Spørgsmaalet var ikke af den Betydning, at det gav Anledning til mange Udtalelser, men der findes dog til- strækkeligt til at kunne dokumentere, hvad der var Meningen. Jeg skal først henvise til Udvalgets Betænkning, der findes i Tillæg B. for 1890—91, Sp. 1411. Der staar: „Paa samme Maade bør der aarlig forelægges Rigsdagen til Godkendelse en specificeret Opgørelse tilligemed Tegninger og Planer over de Beløb, som Selskabet agter at anvende eller har anvendt.“ Denne Dobbeltthed i Udtrykket: „agter at anvende eller har anvendt“ blev valgt netop med Forsæt for at antyde, at hvis det var muligt at komme til Rigsdagen med For- slagene, inden Anlægene vare bragte til Udførelse, skulde det ske, uden at man ubetinget vilde binde Administrationen til at følge denne Fremgangsmaade; men det siger sig selv, at der ikke bliver Tale om at fremlægge Specifikation med Tegninger og Planer, undtagen naar det er Anlæg, der skulle bringes til Udførelse. Da Sagen saa kom for her i Tinget til Behandling, udtalte jeg som Ordfører (Sp. 4502) gan- ske kort — thi der var om den Sag over- hovedet ingen Meningsforskel — at vi fore- sloge, „at i Henseende til Godkendelse af den Anvendelse, Selskabet gør af sin Kapi- tal, skal Lovgivningsmagtens Samtykke ind- hentes.“ Det er givet, da der ikke bliver Tale om at give Samtykke til en Ting, som allerede er iværksat, at der her tænkes paa de Ting, som skulle iværksættes. Den daværende In- denrigsminister udtalte i Tilslutning hertil (Sp. 4512): „Jeg skal ikke modsætte mig noget af de Forslag, der ere fremkomne her, som gaa ud paa at hævde Rigsdagens Indflydelse paa disse Forhold. Det første gaar ud paa, at lige over for Aktieselska- bet skal Lovgivningsmagten, naar der skal tages Beslutning, i væsentlige Forhold give sit Samtykke“ — han gaar altsaa ud fra, at, inden Beslutning tages, skal Rigsdagen have givet sit Samtykke. Det var alt, hvad der blev sagt den Gang ved Behandlingen af Frihavnsloven. Da saa Spørgsmaalet om Godkendelse af de foretagne Udgifter

første Gang kom for her i Tinget, førtes der en noget udførligere Diskussion om, hvorvidt den skete Forelæggelse kunde siges at være fyldestgørende ifølge Loven eller ej. Det var den 5te Marts 1894. Der blev ved denne Lejlighed af det da- værende Medlem for Kalundborg, Andreas Sørensen, anket stærkt over, at denne Forelæggelse for Rigsdagen var det rene Spilfægteri, og at det var en Stilling, der var uværdig for Rigsdagen at faa forelagt den Slags Ting bagefter til Beslutning, en Beslutning, der ikke havde nogen som helst Betydning. Han opfattede i øvrigt Frihavnsloven saaledes, at der tilmed aar- lig skulde forelægges Rigsdagen til Godken- delse Budgettet for Frihavns Drift, hvil- ket dog aldeles ikke har været Meningen. Jeg udviklede da — Rigsdagstidenden 1893 — 94, Sp. 3852 — hvad Meningen havde været, ganske som jeg har sagt i Dag, at det var Tanken, hvis Tid og Omstændig- heder tillode det, at man da burde komme til Rigsdagen med Planer, inden de bleve iværksatte, men at Hensigten dog ikke var, at under alle Omstændigheder skulde Ad- ministrationen være bunden hertil. De Udtalelser, som den daværende Indenrigs- minister fremkom med, gik til Dels i mod- sat Retning, men han endte dog med at sige, at der ikke var stor Forskel, men kun en Nuance mellem hans Opfattelse og den Opfattelse, jeg gjorde gældende. Det nævnte Medlem for Kalundborg sagde derefter: „jeg gaar ud fra, at det var hele Udval- gets Mening, og jeg gaar endvidere ud fra, at Rigsdagen har vedtaget det saaledes, som Ordføreren har ment det.“ Til Stede i dette Møde var blandt andre ogsaa Fri- havnsudvalgets Formand, det ærede Med- lem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), hvilket ses af, at han sluttede For- handlingerne med at foreslaa Forslaget henvist til Finansudvalget, og han havde intet at erindre mod en Forklaring af Ud- valgets Tanke, som den Gang blev fast- slaaget. Der er slet ingen Tvivl om, at saa- ledes var Meningen. Som sagt, jeg erken- der, at Tanken i Virkeligheden har vist sig upraktisk; det har ikke kunnet gaa saale- des, det vilde være at lægge Frihavns Udvikling og Udførelsen af de Anlæg, der skulde foretages, unødvendige og uheldige Hindringer i Vejen, hvis man forud skulde til Rigsdagen i hvert enkelt Tilfælde; men det er sikkert, at den i Loven af 1891 givne Forskrift tilsigter, at naar det er muligt, skal man først gaa til Rigsdagen. Naar den ærede Minister gaar ud fra, at dette ikke var Hensigten, er det for saa